

Semi-herstel JBC 5

De beschamende 6-2 nederlaag van de vorige speelronde ging JBC 5 niet in de koude kleren zitten. Slapeloze nachten waren het gevolg, posttraumatisch stressyndroom, ja, zelfs een incompatibilité d'humeurs dreigde. Gelukkig bleek het zelfreinigend relativerend vermogen in de loop van de weken daarna weer de overhand te krijgen en was een voorgenomen consult bij een sportpsycholoog overbodig. Met andere woorden: we gingen er tegen de volgende tegenstander, Waddinxveen, weer fris en fruitig tegenaan. Helaas dreigde weer een tegenslag roet in het eten te gooien. Gerard Bruggeman zag zich gedwongen zich wegens ziekte af te melden, terwijl Ria Stofregen kampte met whiplash-achtige verschijnselen omdat een andere weggebruiker geprobeerd had via de kofferbak naar binnen te rijden. Omdat zij dus slechts op halve kracht kon spelen hebben wij nog overwogen de tegenstander te verzoeken om de but op 3 meter uit te gooien, maar daar hebben we toch maar van afgezien. We zouden het varkentje op eigen kracht wel even wassen!

De theorie is mooi, maar de praktijk kan echter weerbarstig zijn. We zullen u niet vermoeien met allerlei beschouwingen over het hoe en waarom maar u direct met de harde waarheid confronteren: de eerste drie doublette-partijen gingen alle drie verloren. Mocht u uit de uitslagen afleiden dat de strijd bikkelhard was, dan heeft u gelijk. 9-13, 11-13 en 12-13 geven blijk van een waarlijk titanengevecht, maar ja, verliezen is verliezen. Met enigszins knikkende knieën gingen we de tripletteronde in. Het trio Robin, Toni en Ayhan bood manmoedig weerstand maar kon niet voorkomen dat met 9-13 verloren werd. Hoe anders verliep het met het supertrio Jan, Janus en Aad. Tot op het bot gemotiveerd hadden zij besloten simpelweg de taktiek van de verschroeiende aarde toe te passen en de tegenstander door middel van een keiharde attaque te overrompelen. Als een razende Roeland gingen ze tekeer, elke pointeurbal kwam perfect aan, elk tireurbal was raak en in een mum van tijd lag het Waddinxveense team amechtig naar adem te snakken met een 13-0 nederlaag aan de broek. Warempel, dat gaf de burger moed! De stand na deze tweede ronde was weliswaar 4-1, maar die ene glansrijke overwinning werkte vermoedelijk als een soort psychische doping. In het vervolg, de tweede serie doublettes, werd de ondermaatse prestatie van de vorige ronde fluks het vergeetboek ingeschreven. Verloren we de eerste 3 doublettes glansloos, de tweede serie werd in zijn geheel gewonnen. 13-7, 13-12 en wederom 13-7. De nederlaag, die zich na de tweede ronde nog dreigde af te tekenen, werd alsnog omgezet in een verdiend gelijkspel: 4-4.

We zijn er nog niet helemaal, maar we hebben de opgaande lijn weer te pakken.